

Sag C-714/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

24. december 2020

Forelæggende ret:

Commissione tributaria provinciale di Venezia (Italien)

Afgørelse af:

17. november 2020

Sagsøger:

U.I. Srl

Sagsøgt:

Agenzia delle Dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Venezia

Hovedsagens genstand

Søgsmål anlagt af U.I. Srl med påstand om annullation af to afgiftsansættelser, hvormed sagsøgte har berigtiget en række toldangivelser, som sagsøgeren indgav i eget navn og på to importselskabers vegne, og har opgjort den moms ved indførsel, som sagsøgeren angiveligt skyldte solidarisk med disse.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkningen af artikel 201 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 201 i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006, der bestemmer, at »[v]ed indførsel påhviler momsen den eller de personer, der af

indførselsmedlemsstaten er udpeget eller godkendt som betalingspligtige«, fortolkes således, at denne medlemsstat har pligt til at vedtage en national regel vedrørende moms ved indførsel (intern afgift: Domstolens dom af 14.7.2013, C-272/13), som udtrykkeligt udpeger de personer, der er betalingspligtige?

2) Skal artikel 77, stk. 3, i forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 (EU-toldkodeksen), der omhandler toldskyld ved indførsel og bestemmer, at »[v]ed indirekte repræsentation er den person, på hvis vegne toldangivelsen er foretaget, også debitor«, fortolkes således, at den indirekte repræsentant hæfter for såvel told som moms ved indførsel, alene fordi denne handler i egenskab af »klarerer« i eget navn?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, især artikel 201.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, især artikel 77, stk. 3, sammenholdt med artikel 5, nr. 18).

Anførte nationale forskrifter

Decreto del Presidente della Repubblica del 26 ottobre 1972, n. 633 (»Istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto«) (dekret fra republikkens præsident nr. 633 af 26.10.1972, »Indførelse og regulering af merværdiafgift«), især:

Artikel 1, »Afgiftspligtige transaktioner«:

»Merværdiafgift pålægges levering af goder og tjenesteydelser i indlandet i forbindelse med udøvelse af økonomisk virksomhed, et erhverv eller en profession, samt ved indførsel, der foretages af enhver person.«

Artikel 17, »Afgiftsdebitor«:

»1. Afgiften påhviler personer, som foretager afgiftspligtige leveringer af goder og leveringer af tjenesteydelser, og afgiften skal indbetales samlet til statskassen for alle transaktioner og fratrukket det fradrag, som er indeholdt i artikel 19, i henhold til de regler og på de betingelser, som er fastsat i afsnit II. [...]«

Artikel 67, »Indførsel«:

»1. Ved indførsel forstås følgende transaktioner vedrørende goder, som indføres i statens område og enten har oprindelse i lande eller områder uden for Fællesskabets område og ikke allerede er overgået til fri omsætning i en anden EF-medlemsstat eller har oprindelse i områder, som skal opfattes som værende uden for Fællesskabet i medfør af artikel 7: a) overgang til fri omsætning; b) aktive forædlingsprocesser som omhandlet i artikel 2, litra b), i Rådets forordning

(EØF) nr. 1999/85 af 16. juli 1985; c) midlertidig indførsel af goder, som er bestemt til at genudføres i uforandret stand og som i henhold til Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs bestemmelser ikke er indrømmet fuldstændig fritagelse for importafgifter; d) [...]

2. Afgiften pålægges også genindførsel efter midlertidig udførsel fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og genindførsel af goder, som tidligere er blevet udført fra Fællesskabet.

2a. Med hensyn til indførsel som omhandlet i stk. 1, litra a), er betaling af afgiften suspenderet, såfremt goderne er bestemt til at overføres til en anden EU-medlemsstat, eventuelt efter udførelsen af de behandlinger, som er anført i bilag 72 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993, med senere ændringer, på grundlag af forhåndstilladelse fra toldmyndighederne.

2b. [...]«

Artikel 70, »Afgiftens anvendelse«, især stk. 1:

»1. Afgiften ved indførsel opgøres, afregnes og indbetales for hver enkelt transaktion. Med hensyn til tvister og sanktioner finder toldlovgivningens bestemmelser om afgifter, som er opkrævet ved grænsen, tilsvarende anvendelse.«

Decreto legislativo dell'8 novembre 1990, n. 374 (»Riordinamento degli istituti doganali e revisione delle procedure di accertamento e controllo in attuazione delle direttive n. 79/695/CEE del 24 luglio 1979 e n. 82/57/CEE del 17 dicembre 1981, in tema di procedure di immissione in libera pratica delle merci, e delle direttive n. 81/177/CEE del 24 febbraio 1981 e n. 82/347/CEE del 23 aprile 1982, in tema di procedure di esportazione delle merci comunitarie«) (lovdekret nr. 374 af 8.11.1990, »Reorganisering af toldkontorerne og ændring af procedurerne for fastlæggelse og kontrol inden for rammerne af direktiv 79/695/EØF af 24.7.1979 og 82/57/EØF af 17.12.1981 om fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning samt direktiv 81/177/EØF af 24.2.1981 og 82/347/EØF af 23.4.1982 om fremgangsmåderne ved udførsel af fællesskabsvarer«), især artikel 3, »Afregning og indbetaling af afgifter og omkostninger«:

»1. Toldafgifter opgøres, afregnes og indbetales som fastsat i den konsoliderede lov om bestemmelser på toldområdet, vedtaget ved dekret fra republikkens præsident nr. 43 af 23. januar 1973, og de øvrige love på toldområdet, medmindre andet er bestemt i særlige love herom.

2. Told, afgifter og øvrige gebyrer ved indførsel og udførsel i henhold til fællesskabsforordninger opgøres, afregnes og indbetales som fastsat i de respektive forordninger og, såfremt disse henviser til de enkelte medlemsstaters lovgivning eller ikke indeholder bestemmelser herom, som fastsat i den konsoliderede lov om bestemmelser på toldområdet, vedtaget ved dekret fra republikkens præsident nr. 43 af 23. januar 1973, og de øvrige love på toldområdet.«

Decreto del Presidente della Repubblica del 23 gennaio 1973, n. 43 (»Approvazione del testo unico delle disposizioni legislative in materia doganale«) (dekret fra republikkens præsident nr. 43 af 23.1.1973, »Vedtagelse af den konsoliderede lov om bestemmelser på toldområdet«), især:

Artikel 34, »Toldafgifter og afgifter, som opkræves ved grænsen«:

»Ved »toldafgifter« forstås alle afgifter, som toldmyndighederne i henhold til en lov er pålagt at opkræve i relation til toldrelaterede transaktioner. »Afgifter, som opkræves ved grænsen« henhører under toldafgifter og består i følgende: told ved indførsel og udførsel, afgifter og øvrige gebyrer ved indførsel og udførsel i henhold til fællesskabsforordninger og bestemmelserne om anvendelsen heraf samt, med hensyn til indførselsvarer, monopolafgifter, tillægsafgifter, som opkræves ved grænsen, samt enhver anden afgift eller tillægsafgift ved forbrug, som tilkommer staten.«

Artikel 38, »Afgiftspligtige, der hæfter for afgiftsskylden. Tilbageholdelsesret«:

»Ansvar for betaling af toldafgiften påhviler ladningsejeren, som defineret i artikel 56, solidarisk med alle, på hvis vegne varen er blevet indført eller udført. Med henblik på inddrivelse af afgiftsskylden har staten, ud over de lovbestemte fortrinsrettigheder, ret til at tilbageholde de afgiftspligtige varer. Tilbageholdelsesretten kan også udøves med henblik på inddrivelse af alle andre statslige tilgodehavender vedrørende de varer, som er genstand for toldrelaterede transaktioner.«

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Selskabet U.I. Srl, sagsøgeren i hovedsagen, gennemførte en række toldrelaterede transaktioner i kraft af specifikke repræsentationsfuldmagter udstedt af to importselskaber, dvs. A. SpA, under konkurs, og U.C. Srl. Sagsøgeren indgav de respektive angivelser i eget navn på de førnævnte selskabers vegne.
- 2 Som et led i kontrolprocedurer konstaterede Agenzia delle Dogane e dei monopoli – Ufficio delle dogane di Venezia (told- og monopolmyndigheden – toldkontoret i Venedig), sagsøgte i hovedsagen, at »hensigtserklæringerne vedhæftet de enkelte toldangivelser« var »upålidelige«, fordi de var baseret på den forudsætning, at de pågældende eksportselskaber havde status som sædvanlige eksportører, hvilken forudsætning ikke blev fundet at være opfyldt.
- 3 De kontrollerede importtransaktioner kunne derfor ikke anses for at være momsfritage, fordi importselskaberne A. SpA og U.C. Srl ikke havde »gennemført transaktioner, som kunne medregnes med hensyn til momsloftet«.
- 4 Toldmyndighederne fandt, at de førnævnte importselskaber og deres indirekte toldrepræsentant, sagsøgeren i hovedsagen, hæftede solidarisk for betaling af

afgiften i henhold til artikel 77, stk. 3, sammenholdt med artikel 5, nr. 18), i forordning nr. 952/2013, artikel 199 i forordning nr. 2454/93 og artikel 201 i forordning nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

- 5 Toldmyndighederne udarbejdede således to rapporter over konstatering af uregelmæssigheder, med hensyn til hvilke sagsøgeren fremsatte bemærkninger inden udløbet af fristen. Toldmyndighederne tiltrådte ikke argumenterne heri og udarbejdede to afgiftsansættelser, som blev forkyndt for sagsøgeren henholdsvis den 15. maj 2017 og den 6. februar 2018, hvormed toldmyndighederne berigtigede sagsøgerens toldangivelser og opgjorde den skyldige moms til henholdsvis 173 561,22 EUR og 786 046,24 EUR, med tillæg af rente.
- 6 Ved to særskilte stævninger har sagsøgeren anlagt søgsmål ved den forelæggende ret, Commissione tributaria provinciale di Venezia (skattekommissionen i Venedig-provinsen), og nedlagt påstand om, at disse afgiftsansættelser annulleres, og subsidiært om, at de af sagsøgeren formulerede fortolkningsspørgsmål forelægges for Domstolen.
- 7 Den forelæggende ret har besluttet at udsætte sagen og forelægge nærværende anmodning om præjudiciel afgørelse.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 8 U.I. Srl har gjort gældende, at selskabet ikke er ansvarligt for betaling af den moms ved indførsel, der blev debiteret med de anfægtede afgiftsansættelser, fordi artikel 77, stk. 3, i forordning nr. 952/2013 om told ikke kan udvides til at omfatte momsen, og ingen bestemmelse i den italienske lovgivning foreskriver, at den indirekte toldrepræsentant hæfter solidarisk for betaling af moms ved indførsel.
- 9 Denne angivelige solidariske hæftelse strider endvidere mod den EU-retlige bestemmelse i artikel 201 i direktiv 2006/112/EF, ifølge hvilken momsen af indførte goder påhviler de personer, der af indførselsmedlemsstaten er »udpeget« eller »godkendt« som betalingspligtige.
- 10 Toldmyndighederne har derimod gjort gældende, at momsskylden på lige fod med toldskylden indtræder ved »indførsel« som defineret i toldlovgivningen. Denne lovgivning skal også ligge til grund for at fastsætte oprindelsen af skylden for moms ved indførsel og i konsekvens heraf de personer, der er betalingspligtige: Ifølge praksis ved Corte di cassazione (kassationsdomstol) hæfter importøren og dennes indirekte toldrepræsentant solidarisk for betalingen i den foreliggende situation.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 11 Den forelæggende ret har først og fremmest anført praksis ved Corte di cassazione (kassationsdomstol), ifølge hvilken pligten til betaling af moms ved indførsel,

også i lyset af Domstolens praksis, indtræder på det tidspunkt, hvor varen toldklareres med henblik på indførsel i Unionens område, på tilsvarende måde som toldafgifter, fordi moms ved indførsel er en afgift, som skal opgøres og indbetales på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder, dvs. i forbindelse med indførsel.

- 12 Såfremt hensigtserklæringen er ugyldig, idet importøren urigtigt har erklæret sædvanligvis at gennemføre transaktioner inden for Fællesskabet, sådan som i den foreliggende situation, er såvel importøren som dennes indirekte repræsentant solidarisk betalingspligtige for momsen, fordi repræsentanten indgiver en hensigtserklæring til toldmyndighederne, som i kraft af den tildelte fuldmagt skal opfattes som afgivet i eget navn.
- 13 Selv om moms ved indførsel afslutningsvis ikke henhører under de afgifter, »som opkræves ved grænsen«, i snæver forstand eller under toldafgifter, men under de »interne« afgifter, og således udgør en særskilt afgift, indtræder momspligten på det samme tidspunkt (Domstolens dom af 5.5.1982, Schul, 15/81, præmis 21, og af 11.7.2013, Harry Winston SA, C-273/12, præmis 41), som bestemt i artikel 34 i dekret fra republikkens præsident nr. 43/1973.
- 14 Den nylige praksis ved Corte di cassazione (kassationsdomstol) har endvidere udviklet princippet om, at den, som indgiver toldangivelsen, i tilfælde af overgang til fri omsætning af tredjelandsvarer, der er bestemt til anbringelse på afgiftsoplag, ikke er ansvarlig for manglende betaling af afgiften i forbindelse med udtagelse af varerne, hvorimod denne person er ansvarlig, såfremt de indførte varer leveres til forbrug umiddelbart efter toldforsendelsen.
- 15 De retter, der behandler skattesager, deler ikke den ovenfor beskrevne tilgang hos Corte di cassazione (kassationsdomstol) og finder, at de EU-retlige bestemmelser om toldskyld, der regulerer solidarisk hæftelse af importøren og dennes indirekte toldrepræsentant – i mangel af en udtrykkelig national bestemmelse, der i overensstemmelse med artikel 201 i direktiv 2006/112/EF »udpeger« de personer, som er betalingspligtige for momsen ved indførsel – ikke kan fortolkes udvidende.
- 16 Ifølge den forelæggende ret er den præjudicielle forelæggelse for Domstolen hensigtsmæssig af tre grunde. For det første er fortolkningen af de i de præjudicielle spørgsmål nævnte bestemmelser nødvendig for at kunne løse den foreliggende tvist, herunder fordi vurderingen af, om den nationale lovgivning er forenelig med EU-retten, afhænger af denne fortolkning. For det andet er denne fortolkning af generel interesse for at sikre en ensartet anvendelse af EU-retten. For det tredje og sidste indeholder national praksis ved de realitetsbehandlende retter på den ene side og den højeste retsinstans (Corte di cassazione, kassationsdomstol) på den anden side afvigende fortolkninger af de omhandlede EU-retlige bestemmelser.
- 17 Domstolens fortolkning af rækkevidden og betydningen af artikel 201 i direktiv 2006/112/EF, især betydningen af ordene »udpeget« og »godkendt«, når de

vedrører »personer«, som er betalingspligtige for momsen over for indførselsmedlemsstaten, er afgørende for at kunne løse tvisten.

- 18 Hvis disse ord skal fortolkes strengt, tilkommer det den nationale lovgiver udtrykkeligt at fastsætte de personer, der er betalingspligtige for momsen ved indførsel. I så fald skal den forelæggende ret konstatere, at de nationale bestemmelser kun udpeger importøren som ansvarlig for betaling af moms ved indførsel.
- 19 Såfremt de omhandlede udtryk skal opfattes i bred forstand, skal den forelæggende ret anvende nationale bestemmelser vedrørende andre afgifter end moms ved indførsel, eksempelvis toldafgifter, på udvidende vis og i konsekvens heraf fastlægge, at ikke blot importøren, men også andre personer hæfter solidarisk med importøren for betalingen, selv om disse ikke udtrykkeligt er »udpeget« eller »godkendt« som betalingspligtige for momsen (navnlig den indirekte toldrepræsentant).
- 20 Lige så afgørende for at kunne løse tvisten er fortolkningen af bestemmelserne i artikel 77, stk. 3, i forordning nr. 952/2013 (EU-toldkodeksen).
- 21 Såfremt den ovennævnte bestemmelse blot finder anvendelse på toldafgifter, kan den indirekte toldrepræsentant på ingen måde gøres til ansvarlig for moms ved indførsel, hvad enten den indførte vare anbringes på afgiftsoplaget og ikke er bestemt til umiddelbart salg, eller den leveres til forbrug umiddelbart efter toldforsendelsen.

ARBEJDSUDVALGET